

NAMASZCZENIE WIELU CHORYCH POZA MSZĄ ŚW.

110. Wypada, aby chorzy, którzy mają przyjąć namaszczenie i chcą się wyspowiadać, przystąpili do sakramentu pokuty przed liturgią namaszczenia.

111. Obrzęd rozpoczyna się od powitania chorych. W serdeczny sposób należy ukazać troskę Chrystusa o chorych oraz ich znaczenie dla ludu Bożego.

112. Z kolei, zależnie od okoliczności, odprawia się akt pokuty (nr 93).

113. Następuje liturgia słowa, w czasie której można czytać jeden lub kilka wyjątków z Pisma św., przeplatając je śpiewami. Czytania wybiera się z Lekcjonarza dla chorych (nr 200 n.), jednak ze względu na duchowy pożytek chorych lub uczestników liturgii można wybrać inne czytania. Po homilii przez krótki czas można zachować milczenie.

114. Liturgia sakramentu rozpoczyna się od litanii (nr 96) lub od włożenia rąk (nr 97). W czasie namaszczenia chorych można śpiewać odpowiednio dobrane pieśni, jednak zgromadzeni powinni przynajmniej raz usłyszeć słowa formuły sakramentalnej. Jeśli Litania za chorego następuje po namaszczeniu, kończy się ją modlitwą odmawianą zwykle po namaszczeniu (nr 108) lub Modlitwą Pańską, którą wszyscy mogą śpiewać. Jeżeli jest więcej kapłanów, każdy z nich wkłada ręce na tych chorych, których mu przydzielono, i udziela im namaszczenia, wypowiadając formułę sakramentalną. Modlitwy odmawia główny celebrans.

115. Przed odesłaniem wiernych udziela się im błogosławieństwa (nr 102). Wskazane jest zakończenie liturgii stosownym śpiewem.